

РЕШЕНИЕ
№ Ж-279/2017 г.
гр. София, 30.11.2017 г.

Комисията за защита на личните данни в състав, членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 18.10.2017 г. и обективизирано в протокол № 59/2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни разгледа жалба с рег. № Ж-279/22.06.2017 г., подадена от Н.П.Л. и Г.Е.Ц. (жалбоподатели) срещу Е.Д.З., А.Д.З. и Ц.С.З. за нарушаване на Закона за защита на личните данни.

Н.П.Л. и Г.Е.Ц. са сезирали Комисията за защита на личните данни с жалба, съдържаща твърдения за неправомерно инсталиране на камери за видеонаблюдение. В жалбата се твърди, че съседите Е.Д.З., А.Д.З. и Ц.С.З., заедно с непознат мъж са монтирали на *****, пред дома си, на два стълба за улично осветление, 5 броя камери за видеонаблюдение. Твърди се, че „две от камерите са насочени към дома им, две са насочени към уличното платно и една към нашия дом“.

Жалбоподателите сочат, че видно от ъгъла, под който са насочени, както и височината, на която са монтирани „се охранява доста широк периметър“. Монтирана е информационна табела, че обекта е под постоянно видеонаблюдение. Твърденията на жалбоподателите са, че „не става ясно кой точно е обектът: техния дом, нашия дом или улицата“.

Изнасят се твърдения, че „лицата не са търговци, не представляват юридическо лице със звено с лиценз за самоохрана, не представляват държавна институция, на която се налага да извършва видеонаблюдение за изпълнение на своите функции“.

Жалбоподателите информират, че не са давали съгласие, което според тях е задължително, а и не им е искано съгласие.

С допълнение към жалбата, постъпило по електронната поща на Комисията, жалбоподателката информира, че на 10.08.2017 г., на основание преписка вх. № 489700-1098/19.07.2017 г. на МВР, е посетена от служители на СДВР, които са извършили проверка на ***** – Столична община, „установили монтираните камери за видеонаблюдение, извършили проверка по документи на мястото на нарушението, и

съгласно процедурата по ЗЧОД съставили протокол за нарушение и предупреждение по чл. 56 от ЗМВР“.

Г-жа Н.П.Л. и Г.Е.Ц. считат, че са нарушени правата им по ЗЗЛД, както и конституционните им права по отношение неприкосновеността на личността и личния живот, предвид което са заявили искане за упражняване на законовите правомощия на КЗЛД.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая с писма изх. № № П-5129/14.07.2017 г., П-5128/14.07.2017 г. и П-5130/14.07.2017 г. на КЗЛД, Е.Д.З., А.Д.З. и Ц.С.З. е предоставен срок за писмено становище и представяне на относими доказателства. Писмата са надлежно получени, като в предоставения срок становища по предмета на жалбата на са представени. С писмо изх. № ППН-01/Ж-279/2017#/05.10.2017 г. е изискано становище по случая от Директора на Столична дирекция на вътрешните работи (СДРВ).

С писма изх. № № Ж-279/22.06.2017#6 г., Ж-279/22.06.2017#5 г. и Ж-279/22.06.2017#4 г. на КЗЛД, Е.Д.З., А.Д.З. и Ц.С.З. повторно на основание чл. 36 от АПК е предоставен срок да изразят становище и да представят относими доказателства, като са дадени указания, че при неизпълнение на дадените указанията, на основание разпоредбата на чл. 42, ал. 8 от ЗЗЛД ще бъде наложено административно наказание – глоба за нарушение на разпоредбата на чл. 22, ал. 5 от ЗЗЛД.

В Комисията за защита на личните данни е депозирано становище от Ц.С.З., заведено с рег. № С-279#8/15.08.2017 г., в което се твърди, че в имота на частни стълбове има монтирани камери за видеонаблюдение в реално време, поставени от Е.Д.З. – дъщеря, за което г-жа Ц.С.З. е дала съгласието си. Изнасят се твърдения, че видеокамерите наблюдават само собствения имот.

Г-жа А.Д.З. е депозирила становище, заведено с рег. № С-279#9/15.08.2017, в което се излагат идентични с твърденията на Ц.С.З.

В отговор от г-жа Е.Д.Ж. е анагжирано становище, заведено с рег. № С-279#7/15.08.2017, в което се твърди, че са били монтирани камери за видеонаблюдение върху уличните стълбове пред дома им, „но видеонаблюдаваха само и единствено границите и прилежащите към тях части на имота ми“. Твърди се, че видеокамерите са били премахнати, след проверка от охранителна полиция.

Изнасят се твърдения, че към настоящия момент камерите са монтирани на частни стълбове в имота на г-жа Е.Д.Ж. и наблюдават само и единствено имота на същата.

Видно от съдържанието на изразено от ответната страна становище № С-279#7/15.08.2017 г. са споделени причините за решението на г-жа Е.Д.Ж. за монтиране на камери за видеонаблюдение, а именно: проблемни взаимоотношения с жалбоподателите. В допълнение се сочи, че жалбоподателите Н.П.Л. и Г.Е.Ц. имат монтирана камера на стената на къщата и „от няколко години насам правят постоянно заснемане на мен, моето семейство, имуществото ми, и имота ми, като прилагат снимков материал към различни жалби, които пращат до различни хора и институции“.

От СДВР е постъпило писмо, в което информират, че във връзка с преписка № 489700-1098/19.07.2017 г. е извършена проверка, при която не са констатирани нарушения по Закона за частната охранителна дейност и не е образувано административно производство. На г-жа Е.Д.Ж. са съставени предупредителни протоколи на основание разпоредбата на чл. 65, ал. 2 от Закона за Министерство на вътрешните работи.

С оглед задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), Комисията се е произнесла с решение относно допустимостта на жалба № Ж-279/22.06.2017 г., предвид съображенията за надлежност на страните, компетентност на КЗЛД, наличие на правен интерес на жалбоподателя, спазване на установения в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срок.

Предвид посоченото произнасяне жалбата е обявена за допустима и са конституирани страните в административното производство: жалбоподатели – Н.П.Л. и Г.Е.Ц.; ответни страни – Е.Д.Ж., А.Д.Ж. и Ц.С.Ж.

и е определена дата за разглеждане на жалбата по същество.

На основание чл. 36, ал. 1 от АПК и решение на КЗЛД, отразено в Протокол № 53/13.09.2017 г. е издадена Заповед № РД-14-278/19.09.2017 г. на Председателя на КЗЛД за извършване на проверка във връзка с изясняване на фактите и обстоятелствата по жалбата, обективизирана в Констативен акт № ППН – 02- 326/29.09.2017 г.

В резултат от проверката е установено, че на посочения в жалбата адрес се намира еднофамилна къща и прилежащ към нея двор. Проверяващият екип установява, че на адреса е изградена система за видеонаблюдение, която се състои от осем броя видеокамери и записващо устройство – DVR видеорекодер, съхранявано в дома на ответниците. Достъп до записващото устройство, записите с видеокадри и изходящия

образ от видеокамерите, включително и отдалечен такъв, имат единствено ответниците, посредством достъпване на електронен адрес и идентификация чрез потребителско име и парола.

По данни на Е.Д.З., системата за видеонаблюдение е инсталирана на обекта през месец юли 2017 г. лично от нейния брат и негов приятел. Констатира се, че посредством видеорекордера, системата за видеонаблюдение позволява извършване на запис на видеокадри за срок от около 1 (един) ден, след което същите биват автоматично изтривани по реда на тяхното постъпване. Констатира се, че видеокамерите са с обхват на видеозаснемане, както следва: пет от тях заснемат различни части от имота на ответниците, а в обхвата на заснемане на други две от камерите попадат и части от прилежащите към имота улица и тротоар. Последната камера е насочена по посока на имота на жалбоподателката, но в действителност самият имот не попада в рамките на обхвата на видеозаснемане на камерата. Видеокамерите са с висока резолюция и позволяват идентификация на физически лица. На видно място са поставени информационни табели, предупреждаващи за извършваното видеонаблюдение.

Проверяващия екип констатира, че имота на жалбоподателя не попада в обхвата на заснемане на системата за видеонаблюдение.

За документиране на резултатите от проверката е съставен констативен протокол, като на проверяващия екип са предадени 9 (девет) броя графични изображения от системата за видеонаблюдение.

На проведено на 18.10.2017 г. заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателите – Н.П.Л. и Г.Е.Ц., редовно уведомени, Н.П.Л., явява се лично.

Ответните страни – Е.Д.З., А.Д.З. и Ц.С.З. редовно уведомени, представляват се адв. Й.П.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-279/22.06.2017 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са

данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата, подадена от Н.П.Л. и Г.Е.Ц. е съобразена в цялост с изискванията на КЗЛД, съгласно ПДКЗЛДНА и съдържа необходимите нормативно определени реквизити за редовност.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) при нарушаване на правата му по ЗЗЛД, всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Жалбата е подадена в срока на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД и е допустима.

Жалбата е насочена срещу неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя, изразяваща се в незаконосъобразно поставяне на камери за видеонаблюдение.

Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 7, във връзка с чл. 38 от ЗЗЛД, при сезирането ѝ Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

В резултат от събраните в административното производство доказателства и след анализ на относимите законови разпоредби се прави предложението Комисията да се произнесе с решение по същество на жалбата предвид изложените по-долу мотиви.

В изпълнение на чл. 1, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗЛД, този закон урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Във връзка с конкретната фактическа обстановка се предлага относимостта на разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД като основание за допустимост на обработването на личните данни на Н.П.Л. и Г.Е.Ц.

Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД обработването на лични данни е допустимо когато е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, на което се разкриват данните.

Посоченото условие за допустимост на обработването на личните данни предполага равните права и интереси на гражданите, освен когато интересите на

физическото лице, за което се отнасят данните имат преимущество пред интересите на лицето, обработващо лични данни, в случая извършващо видеонаблюдение.

Изложеното е част от конституционно гарантираните права и свободи на гражданина на Република България като право на живот, лична свобода и неприкосновеност на основание чл. 28, чл. 30, ал. 1 от Конституцията на Република България.

Предвид динамичното развитие на технологичните и обществените отношения като цяло и все по-налагащата се актуалност на въпросите, свързани със спокойствието, здравето, сигурността и живота на личността в съвременната действителност се намира за все по-наложителна тенденцията за разглеждане правата и интересите на гражданите именно от гледна точка на тяхното равенство, както и прилагане смисъла на духа на закона и неговото съответствие на действителността.

В заключение на горното и съобразно приложението на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД като основание за допустимост на обработването не се установяват предпоставки за приемане на извода, че интересите на жалбоподателите имат преимущество пред интересите на ответната страна.

С оглед изложеното и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни се предлага Комисията за защита на личните данни да се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

1. Отхвърля като неоснователна жалба с рег. № Ж-279/22.06.2017 г. подадена от Н.П.Л. и Г.Е.Ц. срещу Е.Д.З., А.Д.З. и Ц.С.З. с оглед установената на основание чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД допустимост на обработването на личните данни на жалбоподателите посредством извършвано от ответната страна видеонаблюдение в собствения им имот по начин, по който не се установява преимущество на интересите на жалбоподателите пред тези на Е.Д.З., А.Д.З. и Ц.С.З. в изпълнение на принципите, регламентирани в чл. 28 и чл. 30, ал. 1 от Конституцията на Република България за право на живот, лична свобода и неприкосновеност на всеки български гражданин, поради което не е налице нарушаване на правата на жалбоподателя съобразно разпоредбите на ЗЗЛД;

2. Уважава като основателна жалба с рег. № Ж-279/22.06.2017 г., подадена от Н.П.Л. и Г.Е.Ц. срещу Е.Д.З., А.Д.З. и Ц.С.З. в частта ѝ свързана с двете камерите, в чийто обхват на заснемане попадат части от прилежащите към имота улица и

тротоар, съобразно установената по-горе фактическа обстановка, поради нарушаване на принципа регламентиран в чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД личните данни да бъдат съотнесими, свързани с и ненадхвърлящи целите, за които се обработват;

3. Във връзка с т. 2 се издава задължително предписание на Е.Д.З., А.Д.З. и Ц.С.З. - да предприемат действия по преместване на камерите по начин, който не позволява заснемането на обществени площи. За изпълнението да се представят доказателства пред административния орган.

4. Определя срок за изпълнение на задължителното предписание – 14 дни от влизане в сила на решението, като задължава ответните страни да уведомят и да представи пред Комисията доказателства за изпълнението му.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/